

Verenigde Protestantse
Kerk in België
vpkb.be

't KEERSKE,
Keersstraat 1, 8000 Brugge

website: www.protestantsekerkbrugge.be

INHOUDSOPGAVE

- 1 Gedicht *De liefde vergaat nooit*
- 2 Overdenking
- 7 Activiteiten
- 8 Nieuws uit Knokke
- 9 Ds. A. Ebersson stelt zich voor
- 11 Missionair proces
- 14 Doe missionair werk in afhankelijkheid
- 16 Open Kerken
- 17 “Art for all”
- 18 Afrika ver weg, maar dichtbij (*dhr. Wim Engels*)
- 20 Symbolen in het werk van mevr. Jenny Verplanke
- 22 Varia: Ik help een kind / Geuzenfeest
- 24 Erediensten
- 26 Roosters
- 27 Uitsmijter of bladvulling
- 28 Aperitiefconcert Arcus Coloratus (zondag 5 juni)

EREDIENSTEN ZONDAG OM 10.00 UUR

Koffiedrinken na de eredienst

hartelijk welkom!

www.protestantsekerkbrugge.be

DE LIEFDE
VERGAAT NOOIT...

De liefde is geduldig en
vol goedheid,

Zij is niet afgunstig
Niet ijdel,
Niet verwaand,

De liefde is niet eerzuchtig
Ze zoekt haar voordeel niet,
Zij laat zich niet verbitteren,
Zij rekent het kwade niet aan,

Ze verheugt zich niet
over het onrecht,

Maar verblijdt zich
over de waarheid

Alles verdraagt ze,
Alles gelooft ze,
Alles hoopt ze,

DE LIEFDE VERGAAT NOOIT

Paulus. Cor. 13, 4-8

OVERDENKING

Dit keer drie (kleine) overdenkingen, n.a.v. Marcus 10, Prediker 11 en 12 en Zacharia 4.

Laat de kinderen tot Mij komen (cfr. Marcus 10).

Dat zegt Jezus, de zoon van God. Kinderen hadden de gewoonte beroemde rabbi's om een zegen te vragen, zoals kinderen in die tijd ook wel naar hun vaders gingen om een zegen. Zo ging men ook naar Jezus. Als de kinderen heel klein waren, dan brachten de ouders de kinderen tot Jezus. De discipelen wilden dat verhinderen, wat Jezus hun bijzonder kwalijk nam. Waren ze te onbelangrijk om de tijd en aandacht van Jezus op te eisen?

Jezus is boos op zijn leerlingen en zegt: *Houdt ze niet tegen, want het Koninkrijk van God is voor wie zijn zoals zij.* En Hij omarmde de kinderen; een gebaar van echte liefde en bescherming. De kinderen krijgen het grootst mogelijke cadeau, het Koninkrijk van God. Waar hadden de kinderen dat aan te danken? Er worden geen voorwaarden gesteld. De kinderen hadden zelfs nog niet de leeftijd van de wet bereikt en konden daarom nog geen verdienste hebben. En er wordt niets over hun onschuld verteld, over het kinderlijk vertrouwen of dergelijke kwaliteiten.

God wil zijn Rijk voor kinderen openen. Bij Jezus hebben kinderen een ereplaats. Jezus zegt als het ware tegen kinderen: *Ik wil dat je gelukkig bent, Ik wil dat je een Koninkrijkskind bent, het is je van harte gegund!*

En Hij legde de kinderen de handen op, waarmee Hij wilde zeggen: *Kijk, dit versta Ik nu onder bekering: dat een mens leert vertrouwen als een kind.*

ZEGENE God onze kinderen!

Neem het ervan zo lang je jong bent (Prediker 11 en 12).

Dat staat in de Bijbel. In het slot van Prediker lezen we zelfs drie keer over de positieve opdracht over het genieten in het leven van de jonge mens. In de vertaling Groot Nieuws lezen we in Prediker 11:9v: *Geniet van je jeugd, neem het ervan zolang je nog jong bent. Doe wat je fijn vindt, waar je zin in hebt, maar besef wel dat je het voor God moet verantwoorden. Ga niet zitten tobben, zorg dat je gezond blijft, want je bent maar één keer jong. Maar denk wel aan God die je gemaakt heeft...ook als je jong bent.*

De aansporing van de jeugd te genieten is een voorbereiding op wat de mens in de ouderdom te wachten staat. Ze is geen aanmoediging het leven uit te buiten, want een mens kan van het leven genieten zonder aan buitensporigheden toe te geven. Vreugde scheppen op ingetogen wijze heeft een godsdienstige achtergrond: de mens weet dat hij bij alles wat hij doet of nalaat verantwoording schuldig is aan God. De vreugde waaraan een mens zich in zijn jeugd kan en mag overgeven, heeft grenzen (het gericht). Prediker geeft adviezen van algemeen menselijke aard. De jongere moet het verdriet niet in zijn binnenste toelaten, hij moet zijn lichaam tegen het kwade beschermen. Want de jeugd is een korte periode van bloei.

Je maakt je los, wilt niet gebonden zijn. Je maakt je vrij, God heeft niets meer te zeggen over je leven. En geloof is enkel dreggen naar dingen, die allang verdronken zijn. Je vindt de wereld van de christenen zo klein, ze hoeven jou geen strobreed in de weg te leggen, je zult hun dan vlijmscherp der waarheid zeggen. Zo zullen ze met huid en haar verslagen zijn. En toch, je hunkert naar wat zekerheid. Je wilt zo graag je twijfel zien weersproken, je harde buitenkant wil zijn verbroken. En soms, onhandig achter woorden weggedoken, zie ik de liefde, aarzelend ontloken voor Hem, Die je uit alle macht bestrijdt.

ZEGENE God onze jongeren!

Niet door kracht noch door geweld, maar door mijn Geest (cfr. Zacharia 4).

Prediker verstaat de kunst om (zoals Tsjaikovski in de muziek) donkere klanken met vreugdetonen te verweven. De jonge mens moet volgens Prediker genieten, want jong zijn duurt niet voor altijd. Alles loopt uit op de dood. Prediker beschrijft in een allegorie (een voortgezette beeldspraak) de huishouding als beeld van het menselijk lichaam. Wachters zijn de armen, die beverig worden; de sterke mannen zijn de benen, die krom worden; de maalsters zijn de tanden, die vanwege het feit, dat zij te gering geworden zijn, het werk moeten staken en dus niet meer het levensvoedsel voor de grijsaard bruikbaar kunnen maken; de deuren naar de straat zijn de oren, die beginnen dicht te gaan, zodat de alledaagse huisgeluiden niet meer hoorbaar zijn; de stem van de oude van dagen stijgt in toonhoogte en daalt in volume. Het mag buiten lente worden, het leven mag bloeien, de grijsaard heeft er geen plezier van. De huishouding van het lichaam stort in elkaar en de mens gaat naar zijn eeuwig huis het dodenrijk. Sombor? Waar het om gaat, is de gedachte, dat het levensprincipe door God beheerst wordt Hij geeft het leven en neemt het weer tot zich terug. Zonder dat principe is er geen menselijk bestaan mogelijk. En is uiterste zinloosheid! Alles is dan ijdelheid.

Telkens kom je in Prediker de ene pool tegenover de andere tegen (tijd om te huilen, om te lachen enz.). In het laatste hoofdstuk staan 'aftakeling' en 'vreugde' tegenover elkaar. Prediker roept de mens dus op tot blijdschap. Dat doet denken aan het studentenlied 'Gaudeamus igitur' (*Laten we ons daarom verheugen zolang wij jong zijn*). Natuurlijk is het zo, dat als alles alleen uitloopt op de dood, dus gaat het dan alleen om de gedachte: Laten we eten en drinken!? Voor de gelovige is er meer.

Het wezenlijke van de christelijke overtuiging is, dat de laatste vijand van het mensdom overwonnen is (en dat zijn vernietiging aan het einde zal plaatsvinden. Maar dat wordt niet verkregen door kracht of geweld, maar door Gods Geest. Dat bemerkt Zacharia. Hij heeft een visioen. Hij ziet de gouden (zevenarmige) kandelaar, de zogenaamde Menorah. Met zeven lichtpunten, die allemaal zeven toevoerbuizen hebben, kanalen voor de olie. Het licht in de tempel kan dus nooit uitgaan! Waar een kanaal verstopt raakt, nemen andere het over; waar een lamp uitvalt, blijven er nog zes over. Van Godsverduistering zal hier nooit sprake zijn! Maar bij het licht van Gods woorden zien we twee gestalten die groter zijn en hoger reiken. Twee olijfbomen, olieproducenten dus. Wat die te betekenen hebben? Zacharia vraagt het zich af (vers 4), maar hij krijgt geen snel antwoord (vers 5) omdat hij eerst goed moet leren zien en nadenken. In tweede instantie volgen tekst en uitleg. Het is het woord van de Heer tot Zerubbabel (een regeringsleider), die te verstaan wordt gegeven dat zijn activiteit een grens kent in de zegen en inspiratie van boven.

Zerubbabel mag niet overmoedig worden. Als de Heer het huis niet bouwt, tevergeefs zwoegen de bouwlieden daaraan. De Heer is voorwaarde nummer 1. Maar de mens moet wel zijn steentje bijdragen! Hier is sprake van een waarschuwing voor belangrijke mensen als Zerubbabel (niet overmoedig worden), maar ook voor mensen die denken: wat doet mijn kleine actie en activiteit nu toe of af aan het eindresultaat?! Eendracht maakt macht.

Dit is het woord des Heren. Niet door kracht noch door geweld, maar door mijn Geest! Het gaat hier om vertroosting, niet om vermaning. Het ontmoedigde volk wordt opgeroepen moed te vatten, omdat God met hen is en zijn Geest in hun midden staat.

Een vertroosting bij moedeloosheid. Van menselijke kracht en geweld is het heil niet te verwachten. Dus ook niet van de jeugd alleen. Een correctie op Predikers allegorie, die zo scherp de aftakeling van de mens tekent! God is ook daar. Ook al weet ik niet meer wie ik ben, waar ik ben, Hij is met me! De moeilijkheden, de moedeloosheid, het zal door Gods Geest, dat wil zeggen door zijn persoonlijke kracht, door Hemzelf uit de weg geruimd worden.

Conclusie uit de drie overdenkingen:

- 1) Het heil is slechts te verwachten van God
- 2) Tegenover elkaar staan menselijke vitale kracht en Gods macht. De kracht van de mens wijkt, Gods kracht blijft.
- 3) Voldoende is de belofte, dat geen macht ons kan scheiden van God.
- 4) Het kind, de jongere, de oudere, ze zijn allen op een bepaalde gebied bedreigt (incest, drugs, aftakeling). Voor God is echter elk mens dat zich tot Hem keert van belang.
- 5) Er zijn ook in en rond onze gemeente heel wat gevoelens van moedeloosheid en machteloosheid. Gevoelens van niet meer opgewassen te zijn tegen de omstandigheden, waardoor de gemeente niet meer ziet hoe God zijn heil nog zou kunnen realiseren. We verwachten het heil van grote dingen en grote mensen. Maar langs die weg komt er geen nieuwe toekomst. Wij kunnen de heilsstaat niet stichten. Wij hoeven die ook niet te stichten! God zelf is daarvan de enige Maker en Hij doet het sola gratia, uit genade. Hij wil in ons hart wonen, in onze wereld wonen. De gemeente van Christus kan het geestelijke huis vormen, waarin niet menselijke kracht, maar Gods Geest troost biedt. Dan kan ook Gods zegen zich breed maken.

ZEGENE God ons allen!

ACTIVITEITEN

KERKENRAADSVERGADERING

Maandag 4 juli (19.30 uur).

INTERKERKELIJKE PINKSTERGEBEDSTOCHT

Woensdagavond 15 juni. Er is een korte gebedsdienst in onze kerk. Informatie via de kerkmededelingen.

DISTRICTSVERGADERING

Maandag 20 juni in Kortrijk om 19.30 uur.

VZW DE VRIENDEN

⇒ *Aperitiefconcert*. Op de startzondag **5 juni** om 11.30 uur.

Dit concert wordt gegeven door Arcus Coloratus (zie blz. 28) en wordt door de kerk gratis aangeboden aan alle leden van onze gemeente. Mensen van buiten de kerk betalen € 10. De VZW biedt de receptie na het concert aan.

⇒ *Uitstap*. Zaterdagmiddag **20 augustus**. We plannen een middag en avond (eten) in Gent. Het is de bedoeling dat we eerst samenkomen in VPKB Gent-Rabot en daar iets horen over het werk in en rond deze actieve gemeente.

⇒ *Beenhamparty (i.p.v. BBQ)*. Zaterdag **24 september** om 19.00 12 per persoon (drank niet inbegrepen). Kinderen tot 14 jaar € 6 (drank niet inbegrepen).

⇒ *Wijnproefavond*. Dhr. P. Lauwaert geeft op vrijdag **21 oktober** een lezing over het thema 'Bijbel en wijn'. We proeven die avond Zuid-Afrikaanse wijnen en horen over de aspecten van vreugde, vriendschap, maaltijd houden en feestvieren in de Bijbel. Een ideale manier om mensen uit te nodigen die zich aan de rand van de kerk bevinden of nog nauwelijks in de kerk komen.

⇒ *Volgende bestuursvergadering*: **woensdag 22 juni**.

NIEUWS UIT KNOKKE

Sedert februari 2010 is de gemeente Knokke vacant. Met dhr. W. ten Kate, ds. J. Temmerman (consulent) en uw predikant hebben we sindsdien heel veel werk besteed (lees ook: *'puin ruimen'*) om te bekijken wat de toekomst van deze gemeente zou kunnen zijn.

Nu we ruim een jaar verder zijn kunnen we u meedelen dat Knokke vanaf 1 september 2011 een predikant zal hebben, namelijk **ds. Alexander EBERSON** (41 jaar), momenteel nog predikant te Roeselare. We hebben dit uiteraard eerder al gemeld aan de gemeenteleden te Knokke via de Nieuwsbrief (die u ook kunt lezen op onze website www.protestantskerkbrugge.be, link naar Knokke).

Ds. Ebersson zal naast het gemeentewerk (opbouwwerk!) een flink deel van zijn tijd besteden aan het werk als aalmoezenier (chaplain) in de haven te Zeebrugge, onder verantwoordelijkheid van de Engelse organisatie van de Sailors Society. Ds. M. Schippers, havenpredikant in Antwerpen zal zijn mentor zijn. Ds. Ebersson zal tevens verantwoordelijkheid opnemen voor bovenplaatselijk werk in ons district Oost- & West-Vlaanderen. Hij wordt voorgesteld als nieuw bestuurslid van ons districtsbestuur.

De gemeente Brugge zal een ondersteunende rol hebben. Zoals u misschien al vernomen hebt, is dhr. W. ten Kate naast penningmeester van Brugge ook penningmeester van Knokke. Ds. Ebersson wordt aan de kerkenraad van Brugge toegevoegd met de bedoeling hem te begeleiden.

Ds. Ebersson zal in augustus verhuizen naar de pastorie in de Reigaarsvlietstraat 2 te Knokke.

De datum van de bevestigingsdienst is bepaald op zondagmiddag 25 september om 15.00 uur in de Anglicaanse Kerk te Knokke om 15.00 uur. Uiteraard bent u dan welkom om deze dienst mee te vieren!

Ik vroeg collega Ebersson om zich aan u voor te stellen en hieronder vindt u zijn tekst, die ik kreeg op 2 mei 2011.

... dominee Alexander Ebersson (41 jaar) nu nog predikant van de VPKB Roeselare.

Ergens las ik: 'Het koninkrijk Gods begint daar waar het Kruis van God wordt opgericht.' Op Deo Volente 15 mei 2011 om 10.30uur mag ik als de nieuwe dominee van Knokke-Heist in de eredienst te Knokke voorgaan. Voor sommigen is dat een verassing, maar voor anderen, met name uw kerkenraad, is dat al een tijdje een weet.

Protestantse Kerk in Knokke

Heeft Knokke ook een Protestantse Kerk? Ja en sommigen van u hebben ook de vorige dominee gekend namelijk dominee G. Willems. Hij is al een jaar met emeritaat. De kleine VPKB gemeente Knokke was op zoek naar een nieuwe predikant als ook naar een nieuwe invulling van het werk dat daar verricht kon worden. Het is geworden een samenspan van

- 1) aanwezigheid, opbouw en zendingswerk ten dienste van de kleine Protestantse gemeenschap al daar
- 2) het opzetten van het zeehavenpastoraat te Zeebrugge.

De kleine gemeente Knokke stelt in het geheel van de VPKB bijna niets voor, maar in het geheel van het lichaam van de Protestantse kerk mogen we haar als niet onbelangrijk zien. Hier kunt u onder andere denken aan 1 Corinthiërs 12: 12-31 ..alle leden zijn belangrijk opdat niet het oog tegen de hand zegt: ik heb je niet nodig.. maar ook de aanwezigheid van een Protestants Christelijk geluid blijft in Knokke een belangrijk gegeven.

Iets over mijzelf

Gedurende een zevental jaar mocht ik de gemeente van Roeselare dienen. Daarvoor heb ik een aantal jaren godsdienstlessen gegeven. Ik heb stages gelopen in rust- en ziekenhuizen in Antwerpen en vicariaat gedaan in Denderleeuw en Mechelen-Zuid. Half augustus verhuizen mijn (nu nog) aanstaande vrouw Tonja en ik naar de pastorie in Knokke gaan wonen.

Knokke – nieuw begin

Het is voor mij en (dan) mijn vrouw een nieuw begin, ook voor de kleine gemeente Knokke, voor het zeehavenpastoraat te Zeebrugge maar ook voor de kerkenraad te Brugge. Al met al lijkt het niet alleen op een beetje samen ‘knokken’ voor Knokke maar ook op het samen ‘knokken’ voor het Paasevangelie.

Dankbaar zijn .. en voorbede gevraagd

Namens de VPKB en de VPKB Brugge wordt wederom een mogelijkheid gecreëerd om in Knokke het Kruis te planten. Wat denkt u zouden zij, wij, u en ik wel in de veelheid van wegen op Hem de Weg, de Waarheid en het Leven zitten te wachten? God dank, dat wordt niet gevraagd.

Het Evangelie: God biedt ons Zijn liefde aan en dat ondanks onze weerspanning. Wat een bemoediging en mogelijkheid voor tal van mensen die in onze tijd op zoek zijn naar een veilige haven.

Tot slot

Graag zou ik u als nieuwe dominee van Knokke/nieuwe wijkgemeente van Brugge om voorbede willen vragen. Dat zo het Kruis dat vanaf september weer geplant mag worden in Knokke met Zijn hulp en uw voorbede weer aan mensen de weg mag wijzen naar onze algoede Vader.

Met vriendelijke groet,

Dominee A. Ebersson.

MISSIONAIR PROCES

Het missionair proces werd verleden jaar voor het eerst naar voor gebracht n.a.v. een document dat door de Verenigde Protestantse Kerk in België al in 2005 is gepresenteerd.

Sindsdien kende deze denkpiste een langzame start maar heeft het toch mensen, bekommerd om het kerk-zijn aan het denken gezet, ook in onze gemeente.

Ds. Arjan Knop van Kortrijk gaf hiertoe, in opdracht van de SR, een leidraad waaruit één en ander werd gedistilleerd in een stappenplan.

Enkele pertinente vragen voor elk kerklid waren : Wat is het doel van kerk-zijn? en vervolgens: wil je die kerk helpen dragen, een vernieuwd engagement aangaan?

Eerst werd gevraagd een analyse te maken van de eigen kerksituatie en ds. en de kerkenraad en enkele mensen die de speciale vergadering bijwoonden hebben dat gedaan. Daaruit blijkt dat onze kerk niet zozeer een evangeliserende gemeente is maar zich via allerhande (culturele) activiteiten naar de buitenwereld richt., want dit lijkt ons ook missionair bezig-zijn.

Hoe treden we op dat terrein dus duidelijk als protestantse gemeenschap naar buiten ?

- ✓ Aanwezigheid op de braderie (vroeger rommelmarkt en pannenkoeken).
- ✓ Open Monumentendagen.
- ✓ Culturele kringen begeleiden die op bezoek komen.
- ✓ Kalligrafische wandeling.
- ✓ Open Kerken van juni tot augustus tijdens de weekenden met tentoonstellingen.
- ✓ Lezingen.

- ✓ Presentie op academische zitting van de 11 juliviering en bloemenhulde op de Markt).
- ✓ Kring spiritualiteit.
- ✓ Oecumenisch getuigenis.
- ✓ Bijbelronde Vlaanderen.
- ✓ samen rond de Bijbel.
- ✓ Oecumenisch officium.
- ✓ Oikocredit.
- ✓ Folderverspreiding en publiciteit langs alle beschikbare media.
- ✓ Concerten.
- ✓ Gedachteniszondag voor alle familie van de overledenen.
- ✓ Gevangenis – steun en kerstzang.
- ✓ WEBSITE: www.protestantsekerkbrugge.be

Enz.

Een onafhankelijk Nederlands onderzoeksbureau ondernam een dergelijke studie voor de PKN (Protestantse Kerk Nederland) en kwam i.v.m. het missionair kerk-zijn tot volgende besluiten en aanbevelingen, waarbij elk voor zich kan nagaan of dit ook op ons van toepassing zou zijn?

1. Er is veel te doen op het gebied van beeldvorming en de manier waarop de kerk zich presenteert (image verzorgen)
2. Verbind de boodschap van het evangelie met hier en nu i.p.v. ver weg en straks
3. Heb aandacht voor vragen in het dagelijks leven van de mensen ook buiten de kerk
4. Wees trots op waar je in gelooft : de troost, kracht en de levensrichting die geloven biedt zijn bij velen onbekend;
5. Probeer je los te maken van in aantal kerkgangsters te denken

De volgende stap: wat kunnen we doen? Naast het bijwonen van de eredienst als kern van onze kerk en naast persoonlijk gebed en getuigenis?

Wat is ons 'Mission Statement', m.a.w. welk doel beogen we verder?

- Havenpastoraat (praktische ondersteuning) – brei club?
- Zichtbaarheid van onze activiteiten verzorgen – (mensen uitnodigen uit onze privésfeer blijven uitnodigen)
- Aandacht geven aan verjaardagen
- Deelname aan (protestantse activiteiten) bijvoorbeeld de Geuzendag te Horebeke, (jeugd)kampen, uitwisseling, de Algemene Kerkvergadering.
- Andere ideeën zijn welkom.
- Mensen uitnodigen van de organisaties waar de opbrengst van ons tweejaarlijks doel aan besteed wordt (plaatselijke organisaties).

G. Labeur.

GEMEENTEVERGADERING ROND HET MISSIONAIR KERK ZIJN

**WOENSDAG 8 JUNI
AANVANG 19.30 UUR
KERKCENTRUM**

DOE MISSIONAIR WERK IN AFHANKELIJKHEID

Reformatorisch dagblad 14-04-2011

“De christelijke cultuur van het Westen moeten we stukje bij beetje begraven. Missionair werk kan leiden tot vernieuwing en hoop, mits we dat doen in afhankelijkheid van God”. Dat stelde prof. dr. S. Paas, bijzonder hoogleraar kerkplanting en kerkvernieuwing aan de Vrije Universiteit in Amsterdam, woensdagmiddag op de conferentie *”De kerk: planten of begraven?”* in Nijkerk. Het congres was georganiseerd door de Confessionele Vereniging in de Protestantse Kerk in Nederland (PKN).

Volgens dr. Paas is het duidelijk dat we aan het sterfbed zitten van onze meer dan duizend jaar oude christelijke cultuur van het Westen. *“Met die cultuur zal veel sterven dat ons vertrouwd is, bijvoorbeeld het rijke kerkelijke leven op de biblebelt. Op dat punt maak ik me weinig illusies. We moeten ons opmaken voor een leven zonder christendom.”*

De afbraak van een christelijke cultuur hoeft niet te betekenen dat daarmee elke vraag naar God verdwijnt, stelt de hoogleraar. *“Christelijke jongeren zijn tegenwoordig in het algemeen intensiever met geloof bezig dan ouderen. Menselijkerwijs gesproken zullen er alleen mensen overblijven die bewust en overtuigd christen zijn; de rest zal verdwijnen.”*

Missionair werk kan een goede manier zijn om de christelijke cultuur waardig ten grave te dragen en hoopvol te wachten op Gods ingrijpen, vindt dr. Paas. Mits de kerk niet in de verleiding komt zich te laten obsederen door rationaliteit en beheersbaarheid. *“Het succes van onze moderne aanpak betekent dat we uiteindelijk God niet nodig hebben. Misschien zijn de succesvolste missionaire werkers degenen die geleerd hebben zelf niets te kunnen en God God te laten zijn.”*

Dr. W. M. Dekker, hervormd predikant te Mastenbroek, bevestigde in zijn co-referaat dat de kerk de tijd moet nemen om te rouwen over de verdwijnende christelijke cultuur, zonder direct weer verder te gaan in nieuwe missionaire initiatieven. *“Het is nu niet de tijd voor nieuwe groeiplannen.”*

Het is de tijd om de kleren te scheuren, as op het hoofd te strooien en de klaagliederen te zingen. Dat is wat Israël doet in de ballingschap. Wij moeten ons bezinnen.”

Achter de huidige hang naar missionair kerk-zijn zit een misplaatste dadendrang, aldus de predikant. *“Het begraven van de kerk is niet een project dat wij moeten gaan volbrengen. Wie dat denkt, zit nog vast in een maakbaarheidsdenken. De kerk wordt begraven, en wij staan er bij. Blijkbaar is dat onze rol in Gods plan met deze wereld.”*

Volgens dr. Dekker moet de kerk niet gaan leuren met het Evangelie. *“Daar is het te hoog en te heilig voor. Veertienhonderd jaar lang is hartstochtelijk het Evangelie verkondigd. Er komt een tijd waarop je moet zeggen: „Zoek het nu maar even zelf uit. Dat moment lijkt mij nu in ons land gekomen.”*

Het wezen van de kerk ligt niet in haar daden, concludeerde de predikant. *“Wat wij weer moeten gaan doen, is geloven in de soevereiniteit van de gekruisigde Christus. Verder niks.”* Na de lezingen konden bezoekers vragen stellen aan een forum dat bestond uit de beide sprekers en ds. P. A. Versloot, toeruster kerkplanting bij de PKN, dr. P. J. Visser, predikant van de Noorderkerk te Amsterdam, en P. Apperlo, die betrokken is geweest bij de opheffing van de Nederlands gereformeerde kerk te Zwartsluis.

Volgens ds. Visser is het verdwijnen van de kerk schuld. *“Wij hebben het Evangelie verkwanseld. Dat moeten we niet ontkennen, maar belijden. Zo wordt er hoop op God geboren.”*

Op de vraag of er wel een algemeen recept is voor missionair werk, antwoordde dr. Paas dat de context er veel toe doet. *“In Amsterdam is de kerk vrijwel onzichtbaar en voor de meesten totaal niet relevant. Dat is een andere situatie dan in Veenendaal, waar de kerk nog een grote plaats inneemt.”* De problematiek is echter dezelfde, aldus dr. Dekker: *„In Veenendaal kan het even duren, maar ook daar verdwijnt de kerk langzamerhand.”* Ds. Visser: *“Laten we niet somberen. God gaat Zijn eigen gang, die wij niet kunnen overzien. Daar wil ik Hem om prijzen, ook al huiver ik.”*

OPEN KERKEN

Op zondag 5 juni is er een feestelijke eredienst ter gelegenheid van de start van de activiteiten “Open kerken”.

Wilt u in uw omgeving bekendmaken dat onze kerk in die tijd open is?

De kerk zal vanaf deze dag open zijn voor bezoekers elke vrijdag, zaterdag en zondag van 13.00-17.00 uur.

Gedurende die tijd is er een tentoonstelling met kunstwerken van mevrouw Jenny Verplancke. Voor het werk wat zij ondersteunt (“Art for all”) collecteren we op 5 juni en we zullen dit ook als tweejaarlijks doel kiezen (verkoop confituur, boeken, winst op bepaalde activiteiten). “Art for all” is een stichting voor kinderen in de wereld die getroffen zijn door oorlog, armoede, ziekte en allerlei vormen van geweld. Met kleur, kwast, hout, zaag en nog een heleboel meer, reizen kunstenaars naar hen toe om ze de mogelijkheid te geven om zelf kunst te maken.

Na de eredienst van 5 juni vindt er om 11.30 uur een klassiek concert plaats en nadien is er een receptie.

Wilt u uw naam nog zetten op de lijst voor permanentie?!

Zie ook de websites:

<http://www.jenten.be>

www.artforall.nl

<http://www.openkerken.be/>

<http://www.protestantsekerkbrugge.be>

ART FOR ALL

Al enkele jaren zijn Jenny en haar man Wim Engels actief bij ART FOR ALL. Deze stichting is er voor kinderen in de wereld die getroffen zijn door oorlog, armoede, ziekte en allerlei vormen van geweld. Met kleur, kwast, hout, zaag en nog een heleboel meer, reizen kunstenaars naar hen toe om ze de mogelijkheid te geven om zelf kunst te maken. Het hoogtepunt is een Full Color Blast Parade. De kunstenaars geven vrijwillig hun talenten en tijd om een paar keer per jaar ergens in de wereld de 'de boel op stellen te zetten.

Het Art for All team is weer opnieuw op 10 mei j.l. 2010 voor 14 dagen naar het kinderdorp Bon Repos van Johan Smoorenburg in Haïti afgereisd. Na de verschrikkelijke ramp op 12 jan. dit jaar werkte Wim Engels een maand op de polikliniek en gaf medische hulp. Nu zijn onze Vlaamse teamleden Wim Engels, Jenny Verplanke, Marleen Vansteenvoort en Loes Opdekamp er om kleur en vrolijkheid brengen. En wat is dit nodig! Andere projecten liggen nog even "op de plank", de kinderen van Haïti gaan nu voor! Muren om het kinderdorp dorp worden herbouwd, puin geruimd, school en kerk -wat er van over is - afgebroken om opnieuw opgebouwd te worden. Kinderverblijven – minder beschadigd - zijn hersteld maar worden uit veiligheid nog niet gebruikt.

Hoe zijn de kinderen er aan toe? De TV beelden staan nog duidelijk op ons netvlies. Getraumatiseerd, angstig, verdrietig, weinig rust en stof, heel veel puin en stof . Wat hebben de kinderen genoten van aandacht, schilderen, boetsen en spel in ons eerste project daar, voorjaar 2009. En wat een mooi weerzien was het nu! Wat genieten ze opnieuw van vrolijkheid, die de grauwe verandert in kleur!

AFRIKA VER WEG, MAAR DICHTBIJ

Dit is de ondertoon voor veel van de schilderijen van Jenny Verplanke. Jenten, zoals ze haar werken signeert, werkt inderdaad vanuit een diepe verbondenheid met het volk waar ze vier jaar heeft geleefd. Toch is dit geen gewilde of gezochte manier om ons met Afrika te confronteren. Geen brochures voor toeristen, die alleen willen zien, maar een uitnodiging om zelf te beleven.

Jenny schildert met en vanuit emotie, het werk wordt, ontstaat, onder haar handen.

Er is helemaal geen poging om te overtuigen maar wel om duidelijk neer te zetten waar zij voor staat en waar zij in gelooft. Haar werken staan als een huis, met een sterke compositie en een beheerst kleurenpallet, nemen ze de ruimte waar ze hangen gaandeweg in beslag.

Het is een spel van vertellen en verzwijgen openbaren en verbergen, tastbaar en ongrijpbaar delen wat haar binnenste beroert en ontroert.

Jenny's schilderijen blijven boeiend verhalen van haar Afrika beleven. De gloed van de warme aarde, het mystieke licht van de immer hoogstaande zon, de grote waarde van kleine details. De rijke symboliek van vreemde ceremonieën en het als vanzelfsprekend afhankelijk zijn van God hebben sporen achter gelaten op de eens witte smetteloze maar lege doeken Dit alles vindt zijn plaats in de haast voelbare huid van haar werk. Het materie gebruik is subtiel en ondersteunend, zonder al te veel aandacht naar zich toe te halen, schuchter maar zeker van zijn plaats in het geheel. Het sobere kleur gebruik blijkt bij nader inzien immer gelaagd op de doeken te zijn neergelegd. Aan het versoberen is altijd een gevecht met kleur voorafgegaan. Een gevecht wat meer de indruk van een hevige doch intieme vrijpartij oproept dan van ruziënde mensenmassa's.

Er wordt nergens tegenaan geschopt en niets omvergehaald, maar de dingen, de gevoelens, gedachten en verlangens krijgen elk hun plaats in een harmonie van vorm en kleur. Rust die niet stilletjes in een hoekje schuilt maar iets te zeggen heeft. Jenny is niet bang om haar eigen weg te banen, zoals men in Afrika zegt, een pad ontstaat door erop te lopen. De eerste keren is dat moeilijk later wordt het eenvoudiger weer later kom je anderen op datzelfde pad tegen. Kunst is geen privé gebeuren, en zou dat ook nooit mogen zijn. Kunstenaars hebben iets te vertellen . Vandaar ook de drang om ook voor anderen iets te betekenen. Het werken voor Art for All is daar uit voortgekomen. Samen met haar man iets doen voor de minstbedeelden en meest bedreigden in onze samenleving. In Oeganda met ex kindsoldaten, in Roemenië met Roma zigeuner kinderen en straatkinderen, in Thailand met seksueel misbruikte meisjes, in de townships van Kaapstad met aidspatientjes en aidswezen . Gedwongen om te moorden en te roven, misbruikt en vernederd, extreme armoede of ongeneeslijk ziek....die zijn kinderen hun creativiteit kwijt. Gewoon weer kind mogen zijn en genieten van de mooie dingen, genieten van kleur en vorm. Weer leren vertrouwen in eigen kunnen, in anderen en in een waardevolle toekomst. Hopen op God en op een nieuw begin.

De emotie van het werken daar zijn de laatste jaren een onuitputtelijke bron van inspiratie geworden. Soms het lijden en de verschrikkelijke verhalen , maar nog meer de hoop en het verlangen naar een betere toekomst.

Zo zijn ook de werken van Jenny eerder vensters en spiegels dan dode ornamenten. Ze laten jou toe in haar wereld te kijken, ze laten haar toe naar de wereld te kijken, ze laten je ook toe om jezelf te spiegelen en ze kaatsen je eigen verhalen terug.

Wim Engels.

Enkele specifieke kenmerken of terugkerende symbolen in het werk van Jenny Verplanke

De vorm van de kalebas.

In vele maten en vormen is de kalebas aanwezig in het werk. Vooral op het platte land is die kalebas nog steeds een dagelijks gebruiksvoorwerp. Het plaatselijke bier wordt uit kalebassen gedronken. Bij aankomst bij een huis krijg je eerste te drinken en dan pas komt de begroeting. De grote exemplaren dienen om water te halen of zelfs als badje voor baby en peuter. Ook bij de vele ceremonies worden ze gebruikt.

In de schilderijen van Jenny worden het dikwijls ook bootjes, of zelfs vliegtuigen en helikopters. Soms verwijzend naar de vroegere slavenhandel, en bedenkend dat die kinderen in feite weer als slaven worden gebruikt. Soms verwijzend naar de bevrijding door het regeringsleger, waar dan dikwijls helikopters bij te pas komen. Dit thema wordt ook dikwijls door die kinderen zelf getekend.

De tafel.

Eten aan de tafel was niet vanzelfsprekend in Afrika. Maar als wij kwamen eten werd er altijd wel een tafeltje bijgehaald. Meestal zo'n laag salontafeltje of een plank op een paar stenen. Samen eten is toch een moment van verbondenheid, beeld van gezinsleven.

Jenny gebruikt het beeld om aan te geven dat de kinderen dat heel dikwijls kwijt zijn, of het juist nu terugkrijgen. Deze gemeenschap kan intiem zijn of uitgebreid. Op de tafel staan soms een aantal bekertjes. Twee, drie, zeven of twaalf. Getallen die allemaal een symbolische waarde hebben, en dikwijls verwijzen naar de bijbelse verhalen.

Laddertjes.

Lange of korte ladders verwijzen naar de mogelijkheid om hoger op te komen. Waar je nu zit is geen eindpunt.

Getallen en cijfers, en oude geschriften of bladmuziek.

Te dikwijls worden mensen niet meer als individuen gezien maar gewoon geteld. Zoveel kinderen ontvoerd, zoveel meisjes verkracht, zoveel kinderen bevrijd, zoveel bij die actie gedood. En toch heeft ieder kind, ieder mens zijn eigen verhaal, een eigen geschiedenis onleesbaar ergens opgetekend. De eindeloze rij van namen zoals er eindeloze lijsten woorden zijn in oude woordenboeken.

De oude partituren verwijzen dan weer naar de veerkracht die die kinderen toch hebben. Er mag weer gezongen worden. Of zoals in een oude psalm hij geeft een nieuw lied in ons hart.

De hutten.

De huid van de schilderijen verwijst naar de structuur van de uit leem en modder opgebouwde hutten. Soms zelfs met de tekeningen of schrifturen van wat ze daar op de hutten ziet.

Soms liggende figuren.

Een enkele keer verwijzend naar dood, maar meestal naar de rust ondanks alles wat ze hebben meegemaakt. Het is ook één van de opdrachten die we met die kinderen daar uitvoeren, namelijk het liggend op de grond silhouet tekenen.

Meermaals ook verwijzingen naar symbolen en ceremonies die ze meemaakte tijdens haar verblijf in Togo West Afrika, bij de Kabiye. Daar kreeg ze ook haar Afrikaanse naam, Naka, het betekend tweelingzus. Het laat zien hoezeer verbondenheid er was met de plaatselijke bevolking.

VARIA

Wat betreft de inzameling van Belgische en buitenlandse poststukken ten bate van het studiefonds “Ik help een kind” te Rwanda, deden we in het meinummer van de Brugse Kerkbode een oproep voor (in tact gelaten) poststukken.

We meldden dat u giften kunt storten op rek.nr. 125.9302045.30 van Protestantse Solidariteit, Brogniezstraat 46, B-1070 Brussel o.v.v. ‘Ik help een kind”. We wijzen erop dat er een fiscaal attest vanaf **€40** wordt afgeleverd (en niet vanaf 30 €).

Kinderstemmen, vrouwenstemmen

In onze geglobaliseerde wereld worden steeds meer de harde wetten van economie en techniek als algemene norm aanvaard. **Het Geuzenfeest** (zie volgende bladzijde) heeft altijd een plaats van reflectie willen zijn over andere waarden. Na de openheid van vorig jaar, willen we dit jaar aandacht vragen voor het kind en de vrouw in onze wereld. Kinderen hebben nog het vermogen de dingen te zien zoals ze zijn. Zij zien, zoals in het sprookje van Andersen, dat de keizer geen kleren draagt terwijl volwassenen zichzelf wijsmaken dat hij aangekleed is. Het is daarom goed om naar kinderen te luisteren. Het is ook nodig om kinderen te steunen die geen kans krijgen om een toekomst uit te bouwen. Ook vrouwen hebben in vele delen van de wereld nauwelijks een stem. Zij zijn nog al te vaak “the niggers of the world” zoals John Lennon zong. Toch houden zij op vele plaatsen de gemeenschap overeind terwijl mannen destructief bezig zijn. In vele delen van de wereld worden meisjes ook tegen hun wil uitgehuwelijkt. Het volgende Geuzenfeest wil een stem geven aan vrouwen die verhalen van hoop en leven vertellen. *(door Johan Gezels)*

Geuzenfeest

14/15.08.2010

OECUMENE

STAF NIMMEGEERS

THEATER

MUZIEK & FOLKBAL

KINDERANIMATIE

BOEKENBURS

BBO & RIJSTAFEL

Open wereld
Schone wereld

www.geuzenfeest.be

V.l.: Connel's Blommaert, Korsele 49 9827 Horebeke

STEUN PROJECTEN: BOLIVIA, RWANDA, KENIA EN NOODHULP CHILI

BLOMMAERT

WILLEM

FRANCK & TOONAT N.V.
ILLUSTRATIE - VERBODEN - DARTEN

LINGIER

EMCO

EMACO

Jac van der Veen

HOREBEKE • KORSELE

Info en inschrijvingen: www.geuzenfeest.be

EREDIENSTEN 10.00 uur

ZONDAG 5 JUNI – MAALTIJD VAN DE HEER

STARTZONDAG OPEN KERKEN & TENTOONSTELLING

Predikant	Ds. J.C. de Beun
Ouderling	Mevr. R. ten Kate
Diaken	Mevr. T. Berg
Organist	Dimos de Beun
Bijbellezing	1 Petrus 4:12-19 / Mevr. R. ten Kate
Bijbellezing	Johannes 17:1-13 / Mevr. D. Constant
Zondagsschool	<i>geen</i>
Babyoppas	<i>geen</i>
Collecte	Stichting “Art for all”
Koffiedienst	Fam. W. Buijs

ZONDAG 12 JUNI – PINKSTEREN

Predikant	Ds. J.C. de Beun
Ouderling	Mevr. G. Labeur
Diaken	Dhr. J. van Groenigen
Organist	Dimos de Beun
Bijbellezing	Handelingen 2:1-13 /Mevr. H. Coudyser
Zondagsschool	<i>geen</i>
Babyoppas	Annelies Clarisse
Collecte	Kerk
Koffiedienst	Fam. J. van Groenigen

ZONDAG 19 JUNI – GASTPREDIKANT

Predikant	Ds. D. Vanescote
Ouderling	Dhr. A. Deceuninck
Diaken	Mevr. A. Laureys
Organist	Dhr. P. Vandenkerckhove
Zondagsschool	Mevr. I. Neels
Babyoppas	Mevr. M. Lammens
Collecte	Kerk
Koffiedienst	Fam. A. Deceuninck

ZONDAG 26 JUNI

Predikant	Ds. J.C. de Beun
Ouderling	Mevr. R. ten Kate
Diaken	Mevr. T. Berg
Organist	Mevr. L. Vercruysse
Bijbellezing	Psalm 13 / Mevr. A. Klifman
Bijbellezing	Matteüs 10:34-41 / Mevr. R. ten Kate
Zondagsschool	Mevr. S. Loete
Babyoppas	Mevr. E. Vanryckeghem
Collecte	Kerk
Koffiedienst	Mevr. H. Coudyser & Mevr. M. Verbeke

ZONDAG 3 JULI – MAALTIJD VAN DE HEER

Predikant	Ds. J.C. de Beun
Ouderling	Mevr. G. Labeur
Diaken	Dhr. J. van Groenigen
Organist	Dimos de Beun
Bijbellezing	Matteüs 11:16-30 / Dhr. P. Hellebuck
Collecte	Zending
Koffiedienst	Fam. W. ten Kate

ZONDAG 10 JULI – GASTPREDIKANT

Predikant	Dhr. R. Sette
Ouderling	Dhr. A. Deceuninck
Diaken	Mevr. A. Laureys
Organist	Dhr. P. Vandenkerckhove
Collecte	Kerk
Koffiedienst	Fam. D. Schittecat

**In juli en augustus is er geen babyoppas,
noch zondagsschool.**

**Vakantie predikant: 5 juli t/m. 19 juli
8 augustus t/m. 22 augustus.**

ROOSTER LECTOREN 2011

DATUM	LEZING 1	LEZING 2
24/07	Mevr. D. Constant	Ouderling
31/07	Mevr. H. Coudyser	Mevr. C. Luteijn
07/08	Mevr. G. Labeur	Dhr. W. Constant
28/08	Ouderling	Mevr. A. Klifman
04/09	Predikant	Dhr. P. Hellebuck
18/09	Ouderling	Mevr. D. Constant
25/09	Mevr. C. Luteijn	Mevr. H. Coudyser
02/10	Mevr. A. Klifman	Ouderling
09/10	Dhr. P. Hellebuck	Predikant
23/10	Mevr. D. Constant	Ouderling

KOFFIEDIENST 2010-2011

17/07	Fam. P. Luteijn & Mevr. E. Vanryckeghem
24/07	Fam. W. Constant
31/07	Fam. A. Michiels-Ameel
07/08	Fam. J. Klifman
14/08	Mevr. J. Lagauw-Wage
21/08	Fam. W. Buijs
28/08	Fam. J. van Groenigen
04/09	Fam. A. Deceuninck
11/09	Mevr. H. Coudyser & Mevr. M. Verbeke
18/09	Fam. W. ten Kate
25/09	Fam. D. Schittecat
02/10	Fam. P. Luteijn & Mevr. E. Vanryckeghem
09/10	Fam. W. Constant
16/10	Fam. A. Michiels-Ameel
23/10	Fam. J. Klifman

UITSMIJTER OF BLADVULLING?

Het onderwerp van de televisiedienst op 20 februari was *geluk*. Over dat thema is heel wat gepubliceerd, bijvoorbeeld dat kinderen hebben de mensen niet gelukkiger maakt.... En nu vernemen we dat de midlifecrisis geen verzinsel is en dat ik 15 jaar geleden het minst gelukkig was, maar dat zie ik echt anders ... Even een stukje uit de Standaard van 20 april doorgeven:

We zijn het minst gelukkig op ons 45ste

Tussen hun 25ste en hun 65ste zijn mensen het ongelukkigst. Met het absolute dieptepunt op hun 45ste. De gelukslijn in je leven volgt een U-curve, waarin je geluksgevoel begint te dalen in je twintiger jaren, een bodem bereikt op je 45ste en dan weer begint te stijgen tot een nieuwe gelukspiek rond je 65ste tot je 70ste. Dat wordt al een tijdje vermoed, en het wordt bevestigd door een studie van de Belgische econoom Bert van Landeghem (29), die verbonden is aan de KU Leuven en de universiteit van Maastricht. 'Jonge mensen onder de 25 zijn nog zorgeloos en optimistisch over hun toekomst', zegt Van Landeghem. 'De ontevredenheid over hun leven begint pas als ze tegen de dertig aanlopen, met het absolute dieptepunt op hun 45ste. Dan voelen ze zich het ongelukkigst, door alle eisen die het leven aan hen stelt.' 'Raar maar waar zijn we dus niet het gelukkigst in de periodes van ons leven waarin we het meest verdienen.' De daling van het geluksgevoel op middelbare leeftijd is aanzienlijk. Interessant is volgens Van Landeghem dat je dezelfde gelukscurve overal terugvindt, ook in ontwikkelingslanden. 'Het heeft dus weinig te maken met druk van buitenaf, maar meer met onze eigen verwachtingen van ons leven. Blijkbaar spelen die een enorme rol in hoe we ons voelen. En dat dieptepunt op je 45ste... tja, de resultaten komen overeen met wat we weten over een midlifecrisis.' Een uitleg voor dat stijgende geluksgevoel na ons vijftigste zou kunnen zijn dat we dan eindelijk tevreden zijn met wie we zijn. 'Die curve betekent niet noodzakelijk dat een 65-jarige zijn leven prefereert boven dat van een 25-jarige', zegt Van Landeghem. 'Beiden kunnen het erover eens zijn dat het leuker is om 25 te zijn dan 65. Maar de 65-jarige kan wel meer accepteren wat hij weet, wat hij heeft, wat hij kan.'

APERITIEFCONCERT

gratis voor gemeenteleden

voor anderen: € 10

ZONDAG 5 JUNI

Aanvang 11.30 uur

LA FOLLIA

werken van:

Uccellini, Castello

Corelli & Vivaldi

gebracht door Arcus Coloratus

<http://arcuscoloratus.eu/>

Annelies Decock: viool

Dimos de Beun: blokfluiten

Bart Naessens: klavecimbel/orgel

KERKENRAAD

Predikant

Ds. J.C. **de Beun** – ☎ 050 - 35.50.84
Blauwvoetstraat 32 – 8310 Assebroek
E-Mail: jdebeun@skynet.be

Ouderlingen

Mevr. R. **ten Kate** – ☎ 050/35.60.69
Baljuwlaan 5, 8310 Sint-Kruis
Mevr. G. **Labeur** – ☎ 050/38.26.86
Veldstraat 46, 8200 Sint-Michiels
Dhr. A. **Deceuninck** – ☎ 050 / 31.69.23
Rond den Heerdstraat 14, 8000 Brugge

Diakenen

Mevr. A. **Laureys** – ☎ 050 / 32.24.00
Bevrijdingslaan 8, bus 4, 8000 Brugge
Mevr. T. **Berg** – ☎ 050 / 67.30.80
Rustenburgstraat 11 – 8000 Brugge
Dhr. J. **van Groenigen** – ☎ 050/38.72.62
Zandwege 10, 8490 Varsenare

Bankrekeningen

Kerkenwerk Protestantse Kerk Brugge
BE61 2800 2025 1617 (IBAN) - GEBA BE BB (BIC)

Diaconie
BE84 0014 4613 0459 (IBAN) - GEBA BE BB (BIC)
t.n.v. *Diaconie Verenigde Protestantse Kerk Brugge*

VZW Vrienden
BE10 0000 1658 7404 (IBAN) - BPOT BE B1 (BIC)
t.n.v. *Vrienden Protestantse Kerk Brugge*

Nederlandse giro
NL42INGB0000400456 (IBAN) - INGBNL2A (BIC)
t. n.v. *Verenigde Protestantse Kerk Brugge*

MAANDBLAD
behalve in februari en augustus

België – Belgique
P.B.
8000 BRUGGE 1-2
3 / 4565

DE BRUGSE KERKBODE

Verantwoordelijke uitgever/afzendadres:

Ds. J.C. de Beun, Blauwvoetstraat 32, 8310 Assebroek,
Tel. 050 / 35.50.84; e-mail: jdebeun@skynet.be

Kantoor van afgifte: 8200 “Brugge mail” – Erkenningsnummer : P408440